

"Si no et fiques en embolics, no remous les consciències"

Dij, 9/11/2017 per Catalunya Religió

([Llibreria Claret](#)) "Déu al carrer" és un llibre en format epistolar entre la germana **Viqui Molins** i el padre **Ángel García**. Es tracta d'una història d'amistat amb un model de vida en comú: l'ajuda als més pobres. Ella des de Barcelona i ell des de Madrid comparteixen confidències, anècdotes i vivències d'una vida dedicada als altres. Com diu ella en el llibre, "la solució no és ocultar-los sinó acollir-los, només així podran començar la seva reinserció".

En l'intercanvi de cartes el padre Ángel parla de com un jove capellà comença la seva trajectòria amb la creació de cases d'acollida per a nens. Viqui explica que el seu contacte amb el carrer i amb la realitat llatinoamericana li provoca un canvi en la seva vocació. Tots dos han vist com Déu està al carrer.

Peio Sánchez, rector de la parròquia de Santa Anna i autor del pròleg del llibre, defineix el padre Ángel amb dues paraules: "humilitat i rebel·lia"; i a Viqui Molins amb "entusiasme i mística".

Els dos protagonistes es van conèixer personalment a través del projecte del padre Ángel: l'obertura de l'església de Sant Antón a Madrid les 24 hores del dia els 365 dies de l'any. Es tracta d'una església-refugi on, a més dels serveis litúrgics, s'ofereix tot el que necessiten els sense sostre. Per exemple atenció mèdica, menjar, telèfon, wifi i fins i tot perruqueria. Es va convertir en la primera església oberta dia i nit a Espanya.

Recentment, a Barcelona, l'experiència de Sant Antón va inspirar un projecte similar a la parròquia de Santa Anna. A causa de l'onada de fred del gener passat, el temple va obrir les seves portes per acollir la gent durant tot el dia. L'acollida i la mobilització de voluntaris va sorprendre els promotors d'aquesta iniciativa, entre els quals hi havia Viqui Molins. Li van posar un nom inspirat en una de les

idees del papa Francesc, un Hospital de Campanya.

Els inicis de la seva trajectòria

Viqui Molins, de 80 anys, va néixer en una família acomodada al barri barceloní de la Bonanova. En una visita al barri barceloní de Verdum va reconèixer la injustícia social que patien les famílies en les barraques. Això la va ajudar a definir la seva vocació. Exercint de mestra a les escoles de classe alta, ensenyant Filosofia i Literatura, i també com a directora de l'editorial STJ, mantenia el contacte amb els més necessitats. Però va ser durant un viatge a Nicaragua el 1984 on va sentir que volia

dedicar la seva vida "als de baix". Actualment viu en un pis al barri barceloní del Raval en una comunitat amb altres germanes teresianes.

El padre Ángel García, de 81 anys, ja va portar a terme des de molt jove la seva vocació. Després d'ordenar-se sacerdot el 1961, un any més tard va fundar amb el sacerdot Ángel Silva la Fundación Cruz de los Ángeles. Van crear cases d'acollida per a nens abandonats. Aquest projecte va ser la llavor del que vindria més tard: la Fundación Mensajeros de la Paz a Madrid. Una organització laica que busca millorar les condicions de vida de nens, dones, immigrants, gent gran i gent sense recursos, entre d'altres. Un projecte també present a Mèxic, Perú, Argentina o El Salvador.

Rebel·lia i entusiasme

La consolidació de la feina dels dos protagonistes no ha estat fàcil. Tal com diu el padre Ángel, "moltes vegades si no et fiques en embolics, no remous les consciències". En el llibre s'expliquen diverses anècdotes que mostren la "rebel·lia" del padre Ángel i "l'entusiasme" de Viqui Molins, tal com deia Peio Sánchez.

Viqui és una d'aquestes monja que s'atreuen a contestar als capellans quan encara era impensable que una dona els portés la contrària. El padre Ángel va estar a punt de ser sancionat per protegir uns joves d'una casa d'acollida que van robar uns puros del cardenal Tarancón.

Avui, escriu el rector de Santa Anna, "tots dos, passen de la vuitantena, però no són precisament dos jubilats de sopetes i sofà. L'Ángel té per casa el món i es fa difícil seguir-li la pista arreu del mapamundi, tan ample com el seu cor. La Viqui viu cada dia com la pelegrina de la visitació que canta a Déu, que 'derroca els poderosos del sol i exalta els humils, omple de béns els pobres mentre els rics se'n tornen sense res'. Quan els llegiu, veureu com hi ha vells que ens ensenyen a ser joves. Tots dos, a més, solen citar un altre avi de la seva mateixa quinta, el papa Francesc, un altre vell-jove".

La renovació de l'església i el papa Francesc

Al llibre també expliquen en primera persona la importància que va suposar el Concili Vaticà II per a la renovació de l'església. Així com també valoren el paper transformador durant la transició espanyola del cardenal Vicente Enrique y Tarancón.

Amb l'entrada del papa Francesc els dos expliquen com van veure que compartia amb ells el seu principal lema: "una església pobra i dels pobres".

El papa Francesc es fa present en el llibre amb el missatge de la Jornada Mundial dels Pobres que es publica com a epíleg. Aquest diumenge 19 de novembre l'Església celebra per primera vegada la Jornada Mundial dels Pobres, que se suma a altres commemoracions anuals convocades pel papa. Francesc recorda en aquest missatge que "els pobres no són un problema, sinó un recurs al qual acudir per acollir i viure l'essència de l'Evangelí".